

δίχως

δίχως, πρόθ. [συμφυρ. των αρχ. διχῶς και δίχα], χωρίς: «δίχως εμένα δε θα πας πουθενά»· βλ. και λ. [χωρίς](#). (Ακολουθούν 13 φρ.)·

- γυναίκα δίχως κώλο, λιμάνι δίχως μόλο, βλ. λ. [γυναίκα](#).
- δίχως άλλο ή το δίχως άλλο, βλ. λ. άλλος·
- δίχως αναπνοή, βλ. λ. αναπνοή·
- δίχως ανάσα, βλ. λ. ανάσα·
- δίχως αποτέλεσμα, βλ. λ. αποτέλεσμα·
- δίχως αύριο, βλ. λ. αύριο·
- δίχως περιστροφές, βλ. λ. περιστροφή·
- δίχως ταυτότητα, βλ. λ. [ταυτότητα](#).
- είναι βαρέλι δίχως πάτο, βλ. λ. [πάτος](#).
- θέλει γαμήσι δίχως σάλιο, στενό παπούτσι και κατήφορο, βλ. λ. [γαμήσι](#).
- κεφάλι δίχως μέτρα θέλει χτύπημα στην πέτρα, βλ. λ. κεφάλι·
- λόγια δίχως ουσία, βλ. λ. [λόγος](#).
- λόγια δίχως περιεχόμενο, βλ. λ. [λόγος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας